

Sygn. akt I NKRS 99/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik (uzasadnienie)

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z odwołania K. H.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z 12 maja 2021 r.
w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy
z sześciu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym
w [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 1085,
z udziałem T. G., A. K. i L. W.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 12 stycznia 2022 r.

- 1. uchyla uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa w punkcie 1
co do osoby L. W. i w punkcie 2 w całości;**
- 2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

I.

Pismem z 6 lipca 2021 r. (data wpływu do Biura Krajowej Rady Sądownictwa)
K.H. (dalej również: Odwołujący się albo Skarżący) wniósł odwołanie od uchwały

Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2021 z 12 maja 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy z sześciu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 1085, zaskarżając tę uchwałę w całości. Przedstawił następujące zarzuty:

1) naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy (art. 398³ § 1 pkt 2 w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 269, dalej: u.KRS), tj.

a) art. 34 ust. 1, 3 i 4 u.KRS i art. 35 ust. 2 u.KRS w zw. z § 19 ust. 8 i 9 uchwały nr (...)/2019 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. 2019, poz. 192) poprzez bezkrytyczne nieprzyjęcie i nieomówienie przez Radę wyników prac Zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa, oceny kandydatów przez ten Zespół i sporządzone stanowiska Zespołu, jak i protokołu z posiedzenia Zespołu, działanie/podejmowanie decyzji przez Radę bez wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Zespołowi i Radzie oraz dokonanie tej oceny przez Radę w sposób sprzeczny z prawem, dowolny oraz sprzeczny ze zgromadzonym materiałem oraz niewzięcie pod uwagę faktu uchylenia poprzedniej decyzji Rady przez Sąd Najwyższy i nieuwzględnienie wytycznych, jakie znalazły się w w/w wyroku;

b) art. 33 ust. 1 w zw. z art. 35 ust. 1 i 2 u.KRS poprzez dokonanie oceny kandydatury wnoszącego odwołanie bez wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i bez wnikliwego zbadania materiałów sprawy udostępnionych Radzie oraz dokonanie tej oceny w sposób sprzeczny z prawem, dowolny oraz sprzeczny ze zgromadzonym materiałem, z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji odwołującego i konkurujących z nim kandydatów, z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów (w szczególności pominięcie przy rozpatrywaniu poszczególnych kryteriów stażu pracy kandydata, pełnienia przez niego funkcji kierowniczych, publicznych, łącznie z czynnościami orzeczniczymi, delegowania wnoszącego odwołanie do orzekania w Sądzie Apelacyjnym); nadto procedowanie, które praktycznie doprowadziło do dyskryminacji jednego z kandydatów, naruszyło

zasady równego awansu i zasady równego dostępu do służby publicznej i doprowadziło do faktycznego niewykonania orzeczenia Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2020 r. Zdaniem Skarżącego dotyczy to w szczególności nieuprawnionego i bezprawnego w świetle ustawy porównywania i ustawienia w konkursie nie wszystkich kandydatów łącznie na 3 wolne stanowiska (lub, co byłoby wymagane w okolicznościach tego konkursu, w sposób zgodny z zapotrzebowaniem wydziałów, w których mieliby orzekać), lecz wyodrębnienie kandydatów L.W. i K.H. jako kandydatów na jedno wolne ogłoszone stanowisko sędziowskie i tylko ich porównywanie.

c) art. 42 ust. 1 u.KRS poprzez sporządzenie uzasadnienia uchwały w części dotyczącej kandydatur wnoszącego odwołanie i pozostałych uczestników w sposób uniemożliwiający poznanie motywów jej podjęcia, co utrudnia odniesienie się do całości przesłanek, na podstawie których Rada uznała, że kandydatura odwołującego się jest gorsza od kandydatury uczestników wskazanych w pkt 1 zaskarżonej uchwały, brak porównania i omówienia ocenianych kandydatur w oparciu o jednolite dla wszystkich osób uczestniczących w konkursie kryteria ustawowe, niewskazanie precyzyjnych kryteriów, jakimi kierowano się przy wyborze kandydatów rekomendowanych, a następnie przedstawionych Prezydentowi RP i kandydata, który nie uzyskał takiej rekomendacji, a w konsekwencji miałby nie zostać przedstawiony Prezydentowi RP, oparcie uchwały na wybiórczych (niepełnych) ustaleniach faktycznych, mimo dostępu do nich w oparciu o posiadany materiał dowodowy, ostatecznie na sprzeczności zgromadzonego w sprawie materiału z treścią decyzji;

2) naruszenie prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 w zw. z art. 398⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS), w postaci:

a) art. 2, art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP poprzez błędną wykładnię tych przepisów, a w rezultacie ich niewłaściwe zastosowanie, to jest brak dokonania oceny kandydatów na podstawie przejrzystych kryteriów awansu, które odpowiadałyby zasadom równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania oraz demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego Prezydentowi RP przedstawiono wnioski o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu

Apelacyjnego w (...) sędziów wskazanych w pkt 1 zaskarżonej uchwały, a nie wnoszącego odwołanie;

b) art. 45 ust. 1 Konstytucji RP poprzez bezzasadne przyjęcie, że Krajowa Rada Sądownictwa może przedstawić Prezydentowi RP wnioski tylko tylu kandydatów, ile jest wolnych miejsc sędziowskich, co skutkowało nieprzedstawieniem wniosku odwołującego.

Ponadto Skarżący zarzucił nieważność postępowania (art. 379 pkt 4 k.p.c.) oraz naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik głosowania poprzez niewyłączenie / niewyłączenie się jednego z członków Rady tj. D.W. (art. 49 § 1 i art. 51 k.p.c.) z konkursu prowadzonego przed Radą w zakresie: omawiania poszczególnych kandydatur, promowania jednej z kandydatek w sposób wykraczający poza dopuszczalne formy, wprowadzania Rady w błąd co do faktów mających wpływ na wynik głosowania, podejmowania prób nieuprawnionego i przekraczającego jej kompetencje wpływu na politykę kadrową Sądu Apelacyjnego w (...), podejmowania świadomych działań skierowanych przeciwko odwołującemu na posiedzeniu Rady, mających na celu obniżenie u innych członków Rady oceny jego możliwości objęcia stanowiska sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...), a wręcz kreowanie bezzasadnych insynuacji o braku zdolności do wykonywania obowiązków sędziego, oraz samego głosowania z udziałem osoby, która powinna być wyłączona z udziału w posiedzeniu lub sama złożyć wniosek o wyłączenie się z prac Rady w zakresie, w jakim procedowana była sprawa, której dotyczy przedmiotowa decyzja.

Uzasadniając powyższe zarzuty Skarżący między innymi stwierdził, że wniesienie odwołania podyktowane jest rażącym naruszeniem prawa w pracach Krajowej Rady Sądownictwa na etapie: posiedzenia KRS 12 maja 2021 r., wadliwego sporządzenia uzasadnienia do przedmiotowej uchwały, niespełniającego kryteriów formalnych i materialnoprawnych, przedstawienia niepełnych motywów, jakimi kierowała się Rada dokonując wyboru kandydatów, przedstawienia wniosków sprzecznych ze sobą i ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Skarżący zwrócił uwagę, że uzyskał pozytywny wynik głosowania zespołu KRS, lepszy od wyniku uzyskanego przez L.W. Podniósł, że Rada bezkrytycznie nie uwzględniła stanowiska zespołu, podczas gdy powinna samodzielnie dokonać

oceny, czy jest ono wystarczające do podjęcia uchwały, a w przypadku wątpliwości – dążyć do ich wyjaśnienia.

K. H. podkreślił również, że sprawa rozpoznawana przez KRS po uchyleniu wcześniejszej uchwały przez Sąd Najwyższy została skierowana na posiedzenie zarówno zespołu, jak i Rady, a uzasadniając zastosowanie tej procedury wskazywano przede wszystkim, że orzekanie w sądzie apelacyjnym jest bezpośrednim etapem w karierze zawodowej sędziego przed orzekaniem w Sądzie Najwyższym. Konieczne jest zatem dokonanie wyboru kandydatów odpowiednio przygotowanych i posiadających doświadczenie w stosowaniu prawa. W rezultacie odbyło się wysłuchanie wszystkich kandydatów przy użyciu środków audio-video. Zdaniem Skarżącego powyższe oznacza, że Rada po wysłuchaniu wniosku zespołu i wyrażając zgodę na odroczenie swojego posiedzenia przyjęła i podzieliła jako zasadną przedstawioną jej argumentację, a tym samym wyznaczyła kryterium oceny w postaci doświadczenia zawodowego w praktycznym stosowaniu prawa, uznając to kryterium za przeważające.

W uzasadnieniu odwołania wskazano również, że zespół – w przeciwieństwie do Rady – wziął pod uwagę przeznaczenie wolnych stanowisk do poszczególnych wydziałów Sądu Apelacyjnego w (...), zgodnie ze zgłoszeniami poszczególnych kandydatów oraz ich kompetencjami. Zdaniem Skarżącego rada także powinna zatem odnieść się do tego faktu i potrzeb Sądu Apelacyjnego w (...), jak i do negatywnych treści zawartych w załączonych ocenach kwalifikacyjnych, w szczególności kandydatów A. K. i L. W. oraz T.G. co do braku doświadczenia w stosowaniu przepisów prawa oraz negatywnej oceny tych osób przez Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) oraz sędziów wizytatorów.

Według Skarżącego Rada w swoim wyborze powinna kierować się kryteriami określonymi w art. 35 § 2 u.KRS, w tym oceną kwalifikacyjną i doświadczeniem zawodowym. Rzeczywistego zastosowania tych kryteriów nie może zastąpić deklaracja kierowania się nimi. Tymczasem z treści uzasadnienia nie wynika, w jaki sposób Rada zastosowała i oceniła spełnienie kryteriów oceny przez poszczególnych kandydatów.

W uzasadnieniu odwołania K. H. podniósł, że stwierdzenie, iż Rada podjęła decyzję po wszechstronnym rozpoznaniu sprawy nie jest wystarczające, a przy tym

nie jest prawdziwe. Uchwała nie poddaje się kontroli, jeżeli poszczególne fragmenty jej uzasadnienia są wzajemnie sprzeczne i wykluczające się, a ponadto posłużono się ogólnymi sformułowaniami bez wyjaśnienia, jakich kryteriów nie spełnia odwołujący, a które spełniają pozostali kandydaci.

W odniesieniu do poszczególnych kontrkandydatów K.H. stwierdził w szczególności, że J.G. uzyskał niekorzystną opinię wizytatora oraz Kolegium Sądu Apelacyjnego. Ponadto w uchwale Rady dokonano oceny tego kandydata wyłącznie przez pryzmat jego orzecznictwa i przydatności na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w wydziale karnym, gdy tymczasem z trzech wolnych ogłoszonych stanowisk tylko jedno jest przeznaczone do wydziału karnego, a dwóch kandydatów zgłosiło się do orzekania w tym wydziale. Pozostałych dwoje zgłosiło się do wydziału pracy i ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się do kandydatury A.K., Skarżący podniósł, że kandydatka nie ma doświadczenia orzeczniczego na poziomie sądu apelacyjnego. Stwierdził, że ze względu na dotychczasowe orzekanie w sądzie rejonowym A.K. powinna zgłosić swoją kandydaturę nie do sądu apelacyjnego, ale do sądu okręgowego.

K. H. zarzucił też, że w przypadku kandydatury L. W. zupełnie zignorowana została opinia sędziego wizytatora. Ponadto podczas posiedzenia Rady 12 maja 2021 r. za niezrozumiałe uznano stanowisko podważające przydatność publikacji naukowych tego kandydata przy orzekaniu w sądzie apelacyjnym. Skarżący podkreślił, że L. W. nie odbył żadnej aplikacji, jego publikacje nie dotyczą prawa procesowego, nie obejmują glos do orzeczeń w sprawach karnych oraz nie dotyczą kwestii stosowania materialnego prawa karnego. Ponadto na posiedzeniu Rady przemilczano zarzuty i wątpliwości sędziego wizytatora, który jednoznacznie wskazywał, że zainteresowania i działalność kandydata mają odległy związek z istotą i charakterem pracy sędziego. Skarżący podniósł też, że podobnie, jak w przypadku T.G., oceny kandydatury L. W. dokonano wyłącznie przez pryzmat jego orzecznictwa i przydatności na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w wydziale karnym, podczas gdy tylko jedno z trzech ogłoszonych stanowisk jest przeznaczone do wydziału karnego, a dwóch kandydatów zgłosiło się do orzekania w tym wydziale. Pozostałych dwoje zgłosiło się do wydziału pracy i ubezpieczeń

społecznych. Zdaniem Skarżącego Rada błędnie i gołosłownie, nie wyjaśniając motywów takiej oceny, przyjęła że L.W. posiada wybitny dorobek naukowy.

Skarżący podniósł, że Rada, uzasadniając wybór określonych kandydatów, odwołała się do cech, które posiada również K.H., stwierdzając jednak, że nie posiada ich w stopniu takim, jak wybrani kontrkandydaci. Jednocześnie Rada nie przedstawiła jednak różnic między Skarżącym a wybranymi kandydatami.

K. H. podniósł też, że według treści uzasadnienia uchwały Rada kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów, z czego należy wnioskować, iż oceny kwalifikacyjne stanowiły podstawę podjęcia uchwały. W uzasadnieniu znalazło się stwierdzenie, że odwołujący uzyskał wyróżniającą ocenę swojej pracy i kwalifikacji zawodowych, a sformułowania takiego użyto wyłącznie w odniesieniu do tego kandydata. W odniesieniu do pozostałych stwierdzono, że Rada zdecydowała się na ich przedstawienie z uwagi na bardzo pozytywne opinie przełożonych o ich pracy. Tymczasem identyczne opinie posiada Skarżący, który w dodatku jako jedyny legitymuje się pozytywną opinią Kolegium Sądu Apelacyjnego. K. H. zwraca przy tym uwagę, że według uzasadnienia uchwały KRS uwzględniła opinię tego Kolegium, podczas gdy stanowisko tego organu zostało przez Radę zanegowane bez wyjaśnienia przyczyn takiej oceny.

Skarżący stwierdził, że przedstawione uchybienia prowadzą do wniosku, iż przy podejmowaniu decyzji Rada nie kierowała się ocenami kwalifikacji oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów. Oznacza to, że wybór został dokonany wyłącznie na podstawie bliżej nieokreślonych kryteriów z pominięciem pozostałych. Uzasadnienie uchwały poza opisem drogi zawodowej kandydatów nie zawiera praktycznie żadnej merytorycznej treści, do której można byłoby się odnieść lub z której można by się dowiedzieć, dlaczego rekomendowano te właśnie osoby, a rekomendacji odmówiono Skarżącemu. Brak jest zatem możliwości stwierdzenia, że wybór został dokonany po wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy.

W oparciu o przedstawione zarzuty Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w pkt 1 w całości oraz w pkt 2 w zakresie nieprzedstawienia Prezydentowi RP wniosku nominacyjnego dotyczącego osoby odwołującego.

Krajowa Rada Sądownictwa złożyła odpowiedź na odwołanie, wnosząc o jego oddalenie w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw. Rada stwierdziła w szczególności, że zarzuty podniesione w odwołaniu są bezzasadne, gdyż w postępowaniu przed Radą dochowano wszystkich wymagań proceduralnych. Zdaniem KRS odwołujący się nie wykazał, aby zaskarżona uchwała została podjęta w sposób sprzeczny z prawem materialnym lub procesowym. Rada podniosła, że przy ocenie kandydatów zachowała reguły i kryteria jednolite i wystarczająco obiektywne, a przy tym odpowiadające zasadom jednakowego dostępu do służby publicznej, równego traktowania i zasadom demokratycznego państwa prawa, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej. Zaskarżona uchwała zawiera uzasadnienie, w którym wskazano szczegółowe dane wszystkich uczestników postępowania, stanowiące podstawę faktycznie dokonanej, rzetelnej oceny osób ubiegających się o wolne stanowiska sędziowskie oraz kryteria, którymi kierowała się Rada przy wyborze kandydatów. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie podkreślono również, że miała pełne prawo przyjęcia odmiennego stanowiska, niż stanowisko zespołu. Rada zaznaczyła, że uznała, iż K. H. nie spełnia łącznie wszystkich kryteriów ustawowych w takim stopniu, aby zasadnym było powołanie go na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego. Zdaniem KRS wniosek ten jest rezultatem oceny całości okoliczności sprawy zgodnie ze wszelkimi zasadami wynikającymi z ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i orzecznictwa Sądu Najwyższego. Rada podkreśliła, że katalog zawarty w art. 35 ust. 2 u.KRS nie ma charakteru wyczerpującego i poza wyeksponowaniem sformułowania „przede wszystkim” oceny kwalifikacji kandydatów nie hierarchizuje innych przymiotów, którymi powinna się odznaczać osoba kandydująca na stanowisko sędziego.

Pismem z 21 lipca 2021 r. (data wpływu do Biura KRS) odpowiedź na odwołanie złożył Uczestnik postępowania T. G. Wnosząc o oddalenie odwołania podniósł w szczególności, że – wbrew twierdzeniom Skarżącego – nie uzyskał negatywnej oceny kwalifikacji, ale ocenę pozytywną z uwagami. Dotyczyły one przy tym błędów niemających wpływu na treść zapadłych orzeczeń w kontrolowanych sprawach. Podkreślił też, że o kwalifikacjach do orzekania w sądzie apelacyjnym w pionie karnym świadczy między innymi roczny okres orzekania w Wydziale (...)

Karnym Sądu Apelacyjnego w (...), co potwierdza opinia Prezesa Sądu oraz załączona do odpowiedzi na odwołanie opinia Przewodniczącego Wydziału.

W piśmie z 6 sierpnia 2021 r. (data wpływu do Biura KRS) Uczestnik postępowania L. W. wniósł o oddalenie odwołania jako oczywiście bezzasadnego. Podniósł między innymi, że dopuszczenie przez ustawodawcę powołania osoby niemającej doświadczenia orzeczniczego na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego wyłącza zasadność wszelkiej dyskusji dotyczącej znaczenia tego doświadczenia w przedmiotowym konkursie.

W piśmie z 13 sierpnia 2021 r. Skarżący odniósł się do treści powyższych odpowiedzi. W szczególności wskazał, że Rada nie odniosła się merytorycznie do postawionych zarzutów, a z treści odpowiedzi – podobnie jak z treści uzasadnienia zaskarżonej uchwały – nie wynikają motywy rozstrzygnięcia przedmiotowego konkursu.

II.

Uchwałą nr (...)/2021 z 12 maja 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy z sześciu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 1085, Krajowa Rada Sądownictwa w punkcie 1 przedstawiła Prezydentowi RP wniosek o powołanie T. G., A.K. i L.W. do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) i w punkcie 2 nie przedstawiła takiego wniosku w odniesieniu do K. H.

W uzasadnieniu powyższej uchwały wskazano, że wcześniejszą uchwałą nr (...)/2020 z 19 sierpnia 2020 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na sześć stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...), ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 1085, przedstawiła Prezydentowi RP wniosek o powołanie I.D., T. G., E.K., A. K., L.W. i W.Ż. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) oraz nie przedstawiła wniosku o powołanie K. H.

W wyniku odwołania wniesionego przez K. H. Sąd Najwyższy wyrokiem z 9 grudnia 2020 r., I NO 138/20, uchylił zaskarżoną uchwałę w części, tj. co do T.G., A.K., L.W. i K. H. oraz przekazał w tym zakresie sprawę do ponownego rozpoznania, a w pozostałej części odwołanie oddalił. Sąd Najwyższy stwierdził

między innymi, że odwołujący się posiada dłuższe doświadczenie orzecznicze, wyższą ocenę kwalifikacji i lepszą opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego niż każdy z trzech przedstawionych do powołania kandydatów. Nie sposób zatem uznać, że kryteria wyboru wskazane w uchwale zostały przez Radę zastosowane w sposób równy, skoro Rada przedstawiła kandydatów spełniających przyjęte kryteria w mniejszym stopniu niż kandydat nieprzedstawiony. Nie można wykluczyć, że Rada wzięła pod uwagę dodatkowe kryteria, jednak nie zostały one w uzasadnieniu uchwały wskazane.

W dalszej części uzasadnienia uchwały nr (...)/2021 stwierdzono, że uchwała nr (...)/2020 stała się prawomocna w odniesieniu do I.D., E.K. i W. Ż. Zatem w przedmiotowym postępowaniu nominacyjnym do obsadzenia pozostały trzy z sześciu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...)

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, jej Przewodniczący wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b u.KRS.

Zespół członków KRS przeprowadził 26 kwietnia 2021 r. posiedzenie w przedmiocie przygotowania stanowiska do rozpatrzenia i oceny kandydatów na posiedzeniu Rady. Zespół jednogłośnie postanowił odroczyć rozpoznanie sprawy i zwrócić się do KRS o uzupełnienie materiałów przez zaproszenie na posiedzenie zespołu celem wysłuchania: T.G., K. H., A.K. i L. W. Rada uwzględniła wniosek w całości. Na posiedzeniu 10 maja 2021 r. zespół wysłuchał kandydatów, zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, w tym z wyrokiem Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2020 r., I NO 138/20, które przeanalizował i uznał za wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. W wyniku głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Radzie następujących kandydatów: T. G. (3 głosy „za”, brak głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”, K.H. (2 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”) i A.K. (2 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”). Rekomendacji zespołu nie uzyskał L.W. (1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące się”). W ocenie zespołu powyższe stanowisko jest uzasadnione treścią załączonych ocen kwalifikacyjnych,

informacjami dotyczącymi posiadanego doświadczenia zawodowego, w tym doświadczenia w stosowaniu przepisów prawa, oraz opinią Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...)

W trakcie posiedzenia Rady 12 maja 2021 r.:

- T.G. otrzymał 17 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”, (w obecności 19 członków Rady), w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów,

- K.H. otrzymał 10 głosów „za”, 1 głos „przeciw” i 9 głosów „wstrzymujących się”, (w obecności 20 członków Rady), w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,

- A. K. otrzymała 17 głosów za, przy braku głosów „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”, (w obecności 20 członków Rady), w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,

- L.W. otrzymał 14 głosów „za”, 1 głos „przeciw” i 2 głosy „wstrzymujące się”, (w obecności 17 członków Rady), w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów.

Rada wskazała, że podejmując przedmiotową uchwałę wzięła pod uwagę, że kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 64 § 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2072 ze zm.). Stwierdziła też, że dokonując oceny kandydatów kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 u.KRS, w tym oceną kwalifikacyjną i doświadczeniem zawodowym kandydatów.

W uzasadnieniu uchwały przedstawione zostały sylwetki zawodowe kandydatów. Przytoczono też w zarysie treść sporządzonych ocen kwalifikacji.

T.G. urodził się 5 stycznia 1964 r. w G. W 1993 r. ukończył wyższe studia prawnicze na (...) Uniwersytecie (...) z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu aplikacji prokuratorskiej w okręgu Prokuratury Wojewódzkiej w N., w 1995 r. złożył egzamin prokuratorski z łącznym wynikiem dobrym. Z dniem 1 grudnia 1995 r. został mianowany na stanowisko asesora Prokuratury Rejonowej w N.. Z dniem 1 sierpnia 1996 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w K. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1998 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu

Rejonowego w K. Orzekał w (...) Wydziale Karnym tego Sądu. Od 1 listopada 2000 r. do 30 kwietnia 2001 r. był delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia czynności sędziego w (...) Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w K. Od 1 kwietnia 2001 r. pełnił obowiązki a od 1 października 2001 r. funkcję Przewodniczącego (...) Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w K. Od 1 maja 2003 r. był delegowany przez Ministra Sprawiedliwości do pełnienia czynności sędziego w (...) Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w K. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 października 2004 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w K. Orzeka w (...) Wydziale Karnym Odwoławczym oraz Sekcji do spraw wykroczeń i postępowań szczególnych tego Sądu. Decyzją Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w (...) od 21 stycznia do 14 kwietnia 2015 r. (11 wokand). Od sierpnia 2020 r. orzeka w ramach stałej delegacji w Sądzie Apelacyjnym w (...) Prowadził na Politechnice (...) wykłady z zakresu procedury karnej (w latach 2010-2012) oraz zajęcia dydaktyczne z zakresu „Ekspertyzy wypadków drogowych” (w latach 2013-2015).

Ocenę kwalifikacji Pana T.G. sporządził M. D. – sędzia wizytator do spraw karnych Sądu Apelacyjnego w (...), który stwierdził, że kandydat jest doświadczonym sędzią, dysponującym dużą wiedzą prawniczą. Od blisko 15 lat rozpoznaje sprawy odwoławcze w (...) Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w K.

O powołanie na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego, w którym w przeszłości orzekał już w ramach jednodniowych delegacji w (...) Wydziale Karnym i z dużym zaangażowaniem rozpoznawał przydzielone mu wówczas sprawy, ubiega się po raz trzeci. T.G. cieszy się pozytywną opinią Przewodniczącej (...) Wydziału Karnego Odwoławczego oraz Wiceprezesa Sądu Okręgowego w K. Osoby sprawujące te funkcje podkreśliły w wydanych opiniach, że kandydat wyróżnia się swoją pracowitością i nienagannym podejściem do powierzonych obowiązków orzeczniczych. Chętnie podejmuje się zastępstw za nieobecnych sędziów oraz rozpoznania przydzielonych przez Przewodniczącego Wydziału pilnych spraw. Stale poszerza swoją wiedzę, m.in. zapoznaje się z niepublikowanymi rozprawami doktorskimi z Katedry Prawa Karnego

Uniwersytetu (...) w K. oraz uczestniczy we wszystkich szkoleniach organizowanych przez sąd apelacyjny. Dzięki dobrze opanowanemu warsztatowi pracy oraz dużej wiedzy prawniczej należy do najbardziej sprawnych sędziów orzekających w Wydziale i w znaczącym stopniu przyczynia się do opanowywania wciąż rosnącego wpływu spraw. Powyższe stwierdzenia w pełni znalazły swoje potwierdzenie w zaprezentowanych w ocenie danych statystycznych. Wynika z nich, że w badanym okresie załatwienia opiniowanego w poszczególnych kategoriach spraw były lepsze niż wyniki osiągane przez pozostałych sędziów orzekających w sprawach karnych w sądach okręgowych apelacji (...). T. J.G. nie ma w referacie spraw tzw. „starych”. W żadnej ze spraw, w której był sprawozdawcą, nie stwierdzono przewlekłości postępowania. Wzorowo przedstawia się kwestia terminowości sporządzania przez kandydata pisemnych motywów wyroków. Opiniujący dodał jednak, że na gorszym poziomie niż odnotowane w (...) Wydziale Karnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w K. prezentują się wyniki w zakresie stabilności orzecznictwa kandydata, co jest pewnym mankamentem, gdy chodzi o ubieganie się przez niego o stanowisko sędziego sądu apelacyjnego. Nie tracąc z pola widzenia tych ostatnich uwag sędziego wizytator stwierdził, że jakkolwiek przeprowadzona ocena pracy T.G. wypadła pozytywnie i wykazała, że spełnia on kryteria do powierzenia mu obowiązków sędziego sądu apelacyjnego, zarazem nie dostarczyła podstaw do uznania, że jest on najlepszym kandydatem do objęcia tej funkcji.

A. K. urodziła się 24 maja 1975 r. w K. W latach 1998-1999 była zatrudniona w Kancelarii Komornika Sądowego Rewiru (...) przy Sądzie Rejonowym w K. na stanowisku referenta do spraw księgowości. W 1999 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie (...) w K. z oceną bardzo dobrą z wyróżnieniem, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 1999-2002 etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w K., w 2002 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym bardzo dobrym. Z dniem 1 sierpnia 2002 r. została mianowana asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w K. Powierzone obowiązki orzecznicze wykonywała początkowo w Wydziale Grodzkim a następnie w (...) Wydziale Cywilnym tego Sądu. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 czerwca 2006 r. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w K. Z dniem 1 października 2007 r. została przeniesiona na

stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w K. Orzekała w I Wydziale Cywilnym tego Sądu. Od 1 lipca 2009 r. do 20 stycznia 2013 r. pełniła funkcję zastępcy Przewodniczącego (...) Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w K. a od 21 stycznia 2013 r. do 28 lutego 2015 r. – Przewodniczącej tego Wydziału. W latach 2012-2015 wielokrotnie orzekała w ramach jednodniowych delegacji w Sądzie Okręgowym w K. Od 1 marca 2015 r. orzekała na stałej delegacji w Sądzie Okręgowym O w K., początkowo w (...) Wydziale Cywilnym Odwoławczym a od 1 marca 2017 r. – w (...) Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Obecnie jest delegowana do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w (...) W 2010 r. ukończyła studia podyplomowe w zakresie prawa europejskiego w Instytucie Nauk Prawnych PAN, z wynikiem bardzo dobrym. W 2015 r. ukończyła studia podyplomowe w zakresie finansów i ekonomii na Uniwersytecie (...), również z wynikiem bardzo dobrym. Pani sędzia stale podnosi swoje kwalifikacje zawodowe uczestnicząc w różnych formach doskonalenia zawodowego i szkoleniach, m.in. z zakresu prawa cywilnego i postępowania cywilnego, w tym organizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji A.K. sporządzili J.B. sędzia wizytator do spraw cywilnych Sądu Apelacyjnego w (...) oraz A.L. sędzia wizytator do spraw pracy i ubezpieczeń społecznych Sądu Apelacyjnego w (...) Sędziowie wizytatorzy uznali we wspólnie wydanej opinii o kandydatce, że na podstawie przedstawionego materiału należy stwierdzić, że ocena pracy A.K. jest dobra. Pozytywnie na ocenę pracy kandydatki wpływają – w ich ocenie – parametry dotyczące liczby załatwień. Z przedstawionej statystyki wynika, że zarówno średnia liczba spraw wyznaczonych, jak i spraw załatwionych jest zdecydowanie wyższa od średniej w Wydziale i w apelacji, co wskazuje na ogromną pracowitość Pani sędzi, tym bardziej, że w podlegającym ocenie okresie podjęła pracę w innym pionie orzeczniczym, charakteryzującym się swoją specyfiką. Wszystkie czynności podejmowane były w bardzo krótkich terminach i świadczą o wyjątkowej sumienności w wywiązywaniu się z obowiązków służbowych. Także w wydziale cywilnym średnia liczba spraw wyznaczonych, jak i spraw załatwionych jest zdecydowanie wyższa od średniej w Wydziale, co potwierdza ogromną pracowitość kandydatki. Terminowość sporządzania uzasadnień w Wydziale Cywilnym jest bardzo dobra – wszystkie uzasadnienia

zostały sporządzone w terminie ustawowym. Również w Wydziale Ubezpieczeń Społecznych, w którym wszystkie opóźnienia w sporządzeniu uzasadnienia są usprawiedliwione, terminowość sporządzania uzasadnień nie budzi zastrzeżeń, w szczególności wobec liczby sporządzonych uzasadnień, co świadczy o sumienności i obowiązkowości opiniowanej. Merytoryczna ocena uzasadnień sporządzonych w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest jednak jednoznaczna. Zasadnicza większość sporządzonych uzasadnień została sporządzona prawidłowo. Pani sędzia dokonując wykładni prawa materialnego przytacza w sposób przemyślany orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz ustosunkowuje się do całości kwestii spornych. Zdarzyły się jednak przypadki, w których kandydatka nie przywołuje podstawy prawnej rozstrzygnięcia tak procesowej, jak w szczególności materialnoprawnej. Stabilność orzeczeń z okresu pracy w Wydziale Cywilnym jest bardzo dobra. Dobry jest też wskaźnik zaskarżalności, który dla opiniowanej wynosi 12,5% a dla Wydziału 17,05%, przy wskaźniku stabilności wynoszącym 0,0%, a dla Wydziału 0,04%. Natomiast pewne wątpliwości nasuwają wyniki postępowania odwoławczego w Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, które kształtują się poniżej średniej Wydziału. Bardzo pozytywnie pracę kandydatki ocenia Przewodnicząca (...) Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w K. wskazując, że kandydatka jest osobą ambitną, bardzo pracowitą i znakomicie zorganizowaną, odpowiedzialną, godną zaufania, o wysokiej kulturze osobistej, komunikatywną i koleżeńską, która osiąga bardzo dobre wyniki. Opinię tę w pełni poparła Prezes Sądu Okręgowego w K. Podobnie bardzo pozytywną opinię przedstawił Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Cywilnego Odwoławczego tego Sądu. W opinii tej wskazano, że kandydatka dała się poznać jako osoba bardzo odpowiedzialna, sumienna, rzetelna, pracowita, o wysokiej kulturze osobistej. Powierzone obowiązki traktuje bardzo poważnie i wypełniała je z zaangażowaniem, prezentując przy tym bardzo wysoki poziom wiedzy prawniczej zarówno z zakresu prawa materialnego, jak i procesowego. Pani sędzia posiada umiejętność obrony własnego stanowiska odpowiednią argumentacją prawną, wnosząc jednocześnie istotny wkład do narady. Własne stanowisko wyrazić potrafi w sposób rzeczowy, stanowczy, a jednocześnie z uwzględnieniem i odniesieniem się do argumentów pozostałych członków składu

sędziowskiego. Podkreślono też terminowość powierzonych czynności. Zaznaczono również, że Pani sędzia na sali sądowej prezentuje właściwe opanowanie i wysoką kulturę osobistą. Podsumowując sędziowie wizytatorzy uznali, że wyniki przeprowadzonej oceny dają podstawę do wyrażenia pozytywnej opinii o Pani sędzi A. K. jako o kandydatce do pełnienia obowiązków sędziego sądu apelacyjnego. Biorąc jednak pod uwagę zgłoszenie się kandydatki do orzekania w (...) Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zasadnym jest podkreślenie konieczności wyeliminowania stwierdzonych uchybień.

L.W. urodził się 30 października 1968 r. w K. W 1992 r. ukończył wyższe studia pedagogiczne na Uniwersytecie (...) w K. z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W 1997 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie (...) w K. z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. W dniu 22 maja 2004 r. obronił pracę doktorską na Uniwersytecie (...) w K. i uzyskał stopień doktora nauk prawnych, na podstawie pracy pt. „Przestępczość i demoralizacja nieletnich oraz polityka sądów wobec nich w okresie transformacji ustrojowej”. W dniu 15 listopada 2013 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w Polskiej Akademii Nauk w Instytucie Nauk Prawnych. Rozprawa habilitacyjna nosi tytuł „Zjawiska patologii społecznej i przeciwdziałanie im w mieście średniej wielkości. Kryminologiczna monografia terenu”. Od 1 października 1992 r. był zatrudniony na Uniwersytecie (...) w K. jako nauczyciel akademicki, przy czym do 30 września 2009 r. na stanowisku asystenta a od 1 października 2009 r. do 30 września 2015 r. na stanowisku adiunkta. Równocześnie od 26 listopada 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. pracował w D. Sp. z o.o. jako menedżer, zajmując kolejno stanowiska: prezesa zarządu, przewodniczącego rady nadzorczej oraz pełnomocnika ds. prawnych i organizacyjnych. Od 1 października 2006 r. do 5 lipca 2011 r. pracował jako nauczyciel akademicki (adiunkt) w Wyższej Szkole (...) w S. Od 1 października 2014 r. jest zatrudniony jako nauczyciel akademicki na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie im. (...) w K. Od 22 maja 2015 r. do 31 października 2016 r. pracował w Instytucie Medycyny Pracy i Zdrowia Środowiskowego w S. na stanowisku dyrektora. Z dniem 21 sierpnia 2017 r. podjął pracę w Instytucie Ekspertyz Sądowych im. (...) w K., początkowo na stanowisku zastępcy dyrektora, a od 1 stycznia 2018 r. zajmuje stanowisko dyrektora tego

Instytutu. Uczestniczył i występował na licznych konferencjach, sympozjach i szkoleniach, w tym między innymi na X Seminarium W. „Pozytywne i negatywne obowiązki państwa wobec osób pozbawionych wolności – aktualne wyzwania polskiego systemu penitencjarnego” prezentując referat: „Standardy Rady Europy i ONZ. Problemy europejskich systemów penitencjarnych w ocenie Komitetu do spraw Zapobiegania Torturom”; na Międzynarodowej Konferencji Interdyscyplinarnej „Not Only – VII” prezentując referat: „Zbrodnia i kara – bynajmniej nieliteracki przykład polskich badań zbrodniarza wojennego” czy też na IX Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Systemy ochrony praw człowieka w Europie oraz Australii i Oceanii. Kontekst uniwersalny – specyfika regionalna, uwarunkowania realizacyjne z okazji 60 rocznicy Traktatów Rzymskich, 25 rocznicy podpisania Traktatu o Unii Europejskiej i 30 rocznicy utworzenia Australijskiej Komisji Praw Człowieka” prezentując referat: „Krajowy Mechanizm Prewencji i jego działania w zakresie praw osadzonych w świetle prawa międzynarodowego”. Poza wymienionymi wcześniej szkołami wyższymi, w których kandydat prowadził zajęcia dydaktyczne, działalność taką prowadził również między innymi: na Uniwersytecie (...) w K., w Kolegium Nauczycielskim w B., w Wyższej Szkole Biznesu w D., w Wyższej Szkole Prawa i Administracji w B., w (...) Wyższej Szkole Handlowej w K., w Wyższej Szkole Zarządzania Ochroną Pracy w K., w Wyższej Szkole Pedagogicznej Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w W. i Okręgowej Radzie Adwokackiej w K. Zajęcia dydaktyczne obejmowały zagadnienia z dziedzin: kryminologii, kryminalistyki, wiktymologii, penitencjarystyki oraz pedagogiki, w szczególności pedagogiki resocjalizacyjnej. Uczestniczył w wielu projektach badawczych, a także kierował grantami badawczymi. Brał udział i sporządzał recenzje w przewodach doktorskich, pracował w stałej Komisji Doktorskiej Wydziału Prawa, Administracji i Zarządzania Uniwersytetu im. (...) w K. Jest (lub był) członkiem między innymi Polskiego Towarzystwa Kryminologicznego im. (...), działającego przy Instytucie Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk w W., czy też Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego działającego przy Instytucie Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk w W. Brał udział w pracach komitetów redakcyjnych i radach programowych. Był nagradzany w latach 2006-2014 przez Rektora Uniwersytetu (...) nagrodami indywidualnymi III stopnia za działalność

naukowo-badawczą. W 2012 r. otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej, zaś w 2013 r. Złotą Odznakę ZNP. W 2015 r. na Uniwersytecie (...) w K. był nominowany do Lauru Studenckiego – Przyjaciel Studenta, zaś w 2017 r. był nominowany do Lauru Najlepszego Wykładowcy Uniwersytetu im. (...) w K. Jest autorem licznych publikacji, między innymi z zakresu prawa karnego, kryminologii, kryminalistyki, wiktymologii i pedagogiki resocjalizacyjnej.

Ocenę kwalifikacji Pana L.W. sporządziła B.S.– sędzia wizytator do spraw karnych Sądu Apelacyjnego w (...) Sędzia wizytator uznała, że kandydat publikuje bardzo wiele opracowań dotyczących szeroko rozumianej nauki kryminologii, których przedmiot często się jednak powtarza, czego uzasadnieniem ma być nieco tylko zmieniony kontekst tematyczny wskazywany w tytule. Opiniowany – w ocenie sędzi wizytator – koncentruje swoje zainteresowania naukowe wokół szeroko rozumianej problematyki karnej. Zdaniem sędzi wizytator poruszane w sporządzonych przez niego publikacjach zagadnienia nie dotyczą prawa karnego procesowego w żadnym zakresie, zaś prawa materialnego jedynie w wąskim wymiarze. W dorobku naukowym kandydata nie notuje się glos do orzeczeń sądowych, ani artykułów poświęconych kwestiom budzącym wątpliwości w praktyce stosowania prawa karnego. Tego rodzaju umiejętność – w ocenie sędzi wizytator – jest niezbędna do dokonywania właściwych ocen prawnych, w tym subsumcji stanów faktycznych, stale pojawiających się w pracy orzeczniczej sędziów karnych. Przedstawiony przedmiot zainteresowań naukowych opiniowanego oraz jego aktywność dydaktyczna wykazuje zatem – w ocenie sędzi wizytator – odległy związek z istotą i charakterem pracy sędziego karnego. Opiniowany nie odbył żadnej z aplikacji prawniczych wiążących się z odbyciem praktyki w sądach. W konsekwencji brak jest przesłanek pozwalających na ocenę jego wiedzy i umiejętności w zakresie redagowania orzeczeń, ich uzasadnień oraz pism procesowych. Zdaniem sędzi wizytator wysoko oceniane w recenzjach osiągnięcia dydaktyczne opiniowanego i jego umiejętności organizacyjne, w tym zarządzanie grantami, czy organizowanie konferencji naukowych nie mogą stanowić wystarczających przesłanek do przyjęcia, że podoła właściwej organizacji postępowań sądowych, w kontekście sprawności i efektywności ich przebiegu. Analiza dorobku naukowego opiniowanego i jego tematyki oraz stopnia znajomości

praktyki sądowej nie pozwala – w ocenie sędzi wizytator na wyrażenie pozytywnej oceny kwalifikacji do objęcia stanowiska sędziego. Podsumowując sędzia wizytator uznała, że kandydat nie zasługuje na rekomendowanie go do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...)

Rada wyjaśniła, że pomimo negatywnej oceny sędzi wizytator, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie L.W. na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w (...) ze względu na jego wybitny dorobek naukowy oraz dogłębną znajomość prawa, potwierdzoną w licznych publikacjach naukowych i działalności edukacyjnej, poświęconej kształceniu pokoleń studentów wyższych studiów prawniczych.

Rada wskazała, że przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się ocenami kwalifikacji oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów, a także treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2020 r. w sprawie o sygnaturze akt I NO 138/20.

Rada stwierdziła, że osoby przedstawione do powołania posiadają rozległą, stale pogłębianą wiedzę prawniczą, popartą wieloletnim doświadczeniem zawodowym, zdobytym podczas wykonywania obowiązków sędziego sądu okręgowego, a także pełnienia funkcji administracyjnych w sądownictwie powszechnym, lub wybitny dorobek naukowo-dydaktyczny. W ocenie Rady K.H. posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego sądu apelacyjnego, jednak nie spełnia wszystkich kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do powołania.

K. H. urodził się 24 maja 1968 r. w B. W 1992 r. ukończył wyższe studia prawnicze na (...) Uniwersytecie (...) z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu w latach 1992-1994 etatowej aplikacji sądowej w okręgu Sądu Wojewódzkiego w L., w 1994 r. złożył egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. Z dniem 1 grudnia 1994 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w K. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 września 1996 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w K. Orzekał w (...) Wydziale Cywilnym tego Sądu. Od 15

lutego 2001 r. pełnił obowiązki Przewodniczącego (...) Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w K. Od 15 września 2001 r. do 14 stycznia 2003 r. pełnił funkcję Przewodniczącego (...) Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w K. Od 7 stycznia 2003 r. do 31 marca 2007 r. pełnił funkcję Prezesa Sądu Rejonowego w K. Z dniem 1 kwietnia 2003 r. został delegowany do orzekania w Sądzie Okręgowym w K., w (...) Wydziale Cywilnym Odwoławczym, w wymiarze jednej sesji w miesiącu. Delegacja obejmowała kolejne 6-miesięczne okresy, a od 1 kwietnia 2005 r. została udzielona na czas nieokreślony. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 maja 2005 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w K. Orzekał w (...) Wydziale Cywilnym Odwoławczym tego Sądu. Z dniem 5 lipca 2005 r. został delegowany do pełnienia obowiązków w Sądzie Rejonowym w K. na czas sprawowania funkcji Prezesa tego Sądu. Od 1 kwietnia 2007 r. do 30 kwietnia 2013 r. pełnił funkcję Prezesa Sądu Rejonowego w K., jednocześnie został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w tym Sądzie na czas sprawowania funkcji prezesa. Z dniem 1 maja 2013 r. był delegowany do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w (...) na czas nieokreślony, Od 1 maja 2013 r. do 31 września 2014 r. orzekał w (...) Wydziale Cywilnym, a od 1 października 2014 r. do 31 marca 2017 r. w (...) Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych tego Sądu. Od 25 kwietnia 2013 r. do 25 kwietnia 2017 r. był członkiem Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, wskazanym przez Ministra Sprawiedliwości. Od 1 kwietnia 2017 r. (po odwołaniu z delegacji przez Ministra Sprawiedliwości z dniem 31 marca 2017 r.) powrócił do orzekania w (...) Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego w K. Od 1 lipca 2017 r. orzeka w (...) Wydziale Ubezpieczeń Społecznych. W 2009 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi w Szkole Głównej Handlowej w W. z wynikiem celującym. Pan sędzia stale podnosi swoje kwalifikacje zawodowe uczestnicząc w różnych formach doskonalenia zawodowego i szkoleniach, m.in. z zakresu prawa cywilnego i modernizacji procesów zarządzania kadrami wymiaru sprawiedliwości, w tym organizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Jest autorem publikacji między innymi z zakresu metodyki zarządzania jednostkami wymiaru sprawiedliwości, wartościowania stanowisk pracy w ramach struktury i organizacji sądów

powszechnych, czy też efektywnego prowadzenia zajęć. Od 1 stycznia 2011 r. do 30 kwietnia 2013 r. był wykładowcą w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, w której prowadził zajęcia z zakresu prawa cywilnego materialnego i procesowego, od 1 stycznia 2008 r. do 30 czerwca 2018 r. był wykładowcą w Okręgowej Radzie Adwokackiej w K., w której prowadził zajęcia dla aplikantów.

Ocenę kwalifikacji K. H. sporządziła M. K. – sędzia wizytator do spraw pracy i ubezpieczeń społecznych Sądu Apelacyjnego w (...). Sędzia wizytator uznała, że, w świetle wyników dokonanej przez nią analizy, pracę i orzecznictwo sędziego K. H. należy ocenić wysoko. Wyniki pracy w ujęciu liczbowym, w szczególności z okresu pracy na delegacji w Sądzie Apelacyjnym w (...), oraz wzorcowa terminowość sporządzania uzasadnień dowodzą, że kandydat jest osobą bardzo pracowitą i zdyscyplinowaną. Posiada umiejętność znakomitej organizacji pracy. Wszystkie czynności podejmowane są w bardzo krótkich terminach. Postępowanie prowadzone jest sprawnie, z determinacją zakończenia sprawy w jak najkrótszym terminie. Na podstawie badanych akt, a także w oparciu o własne doświadczenia związane ze wspólnym orzekaniem, sędzia wizytator stwierdziła, że Pan sędzia jest zawsze bardzo dobrze przygotowany do spraw. Dokładnie zapoznaje się z aktami i prawidłowo identyfikuje występujące w sprawie problemy. Jednocześnie ma przemyślaną koncepcję rozstrzygnięcia. Kandydat wykazuje się bardzo wysokim poziomem wiedzy prawniczej, popartej znajomością orzecznictwa Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych oraz poglądów prezentowanych w literaturze prawniczej. Na podkreślenie zasługuje, zdaniem sędzi wizytator, znaczny nakład pracy, jaki Pan sędzia musiał włożyć z chwilą podjęcia orzekania w nowej dla niego dziedzinie prawa pracy i ubezpieczeń społecznych. Wiązało się to bowiem z koniecznością zapoznania się z szerokim zakresem regulacji prawnych i ich wykładnią, co przy pełnym obciążeniu pracą orzeczniczą wymagało dużego wysiłku. Pozytywnie pracę kandydata z okresu delegacji do Sądu Apelacyjnego w (...) ocenił również Przewodniczący (...) Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych tego Sądu podkreślając jego sumienność, odpowiedzialność i pracowitość.

Podsumowując, sędzia wizytator uznała, że sędzia K. H. posiada wszelkie kompetencje do zajmowania stanowiska sędziego sądu apelacyjnego.

W dalszej części uzasadnienia Rada wskazała, że Uczestnicy postępowania spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru, a zatem zadaniem Rady było przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

Rada stwierdziła też, że przy podejmowaniu decyzji kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów. Wskazała, że kwalifikacje T. G. zostały wprawdzie ocenione jako niewyróżniające się przez sędziego wizytatora w sporządzonej ocenie, jednak Rada – uwzględniając uwagi złożone do oceny kwalifikacji oraz wyjaśnienia złożone w tym zakresie podczas wideokonferencji 10 maja 2021 r. – doszła do przekonania, że kandydat posiada wysokie kwalifikacje, odpowiadające osobie ubiegającej się o stanowisko sędziego w sądzie apelacyjnym. Zdaniem Rady wnioski poczynione przez sędziego opiniującego nie odzwierciedlają stanu faktycznego. Rada podkreśliła też, że T. G. systematycznie podnosi kwalifikacje zawodowe, a jego orzecznictwo reprezentuje wysoki poziom merytoryczny. Ponadto jego praca jest wyróżniająca w ocenie Przewodniczącej Wydziału.

W odniesieniu do A. K. Rada stwierdziła, że Kandydatka stale pogłębia swoją wiedzę prawniczą przez udział w różnych formach doskonalenia zawodowego. Z opinii sędziego wizytatora wynika, że zarówno średnia liczba spraw wyznaczonych, jak i spraw załatwionych przez Kandydatkę jest zdecydowanie wyższa od średniej w Wydziale i apelacji, co wskazuje na jej ogromną pracowitość. Obecnie A. K. orzeka w ramach delegacji w (...) Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Apelacyjnego w (...), a jej orzecznictwo stoi na wysokim poziomie merytorycznym.

Rada wskazała, że co prawda kwalifikacje L.W. zostały ocenione negatywnie przez sędziego wizytatora w sporządzonej ocenie, jednak KRS – uwzględniając wyjaśnienia złożone w tym zakresie podczas wideokonferencji 10 maja 2021 r. – doszła do przekonania, że Kandydat posiada wysokie kwalifikacje odpowiadające osobie ubiegającej się o stanowisko w sądzie apelacyjnym. Tym samym wnioski poczynione przez sędziego opiniującą – zdaniem Rady – nie odzwierciedlają stanu faktycznego. Rada stwierdziła, że L.W. jest uznanym w środowisku naukowym karnistą, członkiem towarzystw naukowych, komitetów redakcyjnych i rad

programowych. Jest także autorem licznych publikacji, między innymi z zakresu prawa karnego, kryminologii, kryminalistyki, wiktymologii i pedagogiki resocjalizacyjnej. Był także nagradzany przez Rektora Uniwersytetu (...) za działalność naukowo-dydaktyczną.

Rada stwierdziła, że K. H. otrzymał rekomendację zespołu. Podkreśliła jednak, że to Rada podejmuje decyzję o przedstawieniu kandydatów Prezydentowi RP. Wskazała, że Kandydat ten otrzymał wyróżniającą ocenę swojej pracy i kwalifikacji zawodowych, jednak zdaniem Rady dotychczasowy przebieg ścieżki zawodowej przemawia za wyborem T. G. i A.K., ze względu na bardzo pozytywne opinie przełożonych o ich pracy. Rada stwierdziła, że natomiast L.W. nie posiada wprawdzie doświadczenia orzeczniczego, jednak wiedza teoretyczna tego Kandydata w połączeniu z jego doświadczeniem dydaktycznym i sukcesami w pracy naukowej dają gwarancję należytego pełnienia obowiązków sędziego sądu apelacyjnego. Rada stwierdziła, że uwzględniła interes wymiaru sprawiedliwości i ustawowo uregulowany model prezentujący urząd sędziego jako ukoronowanie kariery naukowej, który umożliwia zróżnicowane i urozmaicone kształtowanie doboru kadr. Zdaniem Rady proces ten powinien umożliwiać reprezentowanie w składach sądów wszystkich instancji wszelkich środowisk prawniczych, zwłaszcza gdy posiadają wybitne kwalifikacje.

Według treści uzasadnienia uchwały Rada uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) Kolegium to na posiedzeniu 10 czerwca 2020 r. zaopiniowało pozytywnie K. H. (7 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”), a negatywnie: T.G. (brak głosów „za”, 5 głosów „przeciw”, 4 głosy „wstrzymujące się”), A.K.(3 głosy „za”, 6 głosów „przeciw”, brak głosów „wstrzymujących się”) i L. W. (1 głos „za”, 7 głosów „przeciw”, 1 głos „wstrzymujący się”). W uzasadnieniu stwierdzono, że wprawdzie Kandydaci wybrani przez Radę nie uzyskali poparcia Kolegium, jednak – w świetle wszystkich, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru – zdaniem Rady wyniki głosowania Kolegium nie odzwierciedlają rzeczywistych kwalifikacji wybranych osób.

W dalszej części uzasadnienia Rada wskazała, że o przedstawieniu T.G., A.K. i L.W. Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności wieloletnie i różnorodne doświadczenie

orzecznicze, zdobyte podczas wykonywania obowiązków sędziego, początkowo w sądzie rejonowym, a następnie w sądzie okręgowym, jak również w ramach delegacji do sądu apelacyjnego lub wieloletnia praca naukowo-dydaktyczna i wybitne osiągnięcia naukowe w odniesieniu do L.W., a w odniesieniu do T. G. i A.K. także pozytywne oceny ich pracy i kwalifikacji zawodowych oraz opinie przełożonych, jak też stałe pogłębianie wiedzy i umiejętności w ramach doskonalenia zawodowego.

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Granice rozpoznania przez Sąd Najwyższy sprawy z odwołania od uchwały KRS w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisko sędziowskie wyznacza art. 44 ust. 3 u.KRS, zgodnie z którym do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, za wyjątkiem art. 87¹ k.p.c. Dlatego też stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje odwołanie w granicach zaskarżenia i w granicach podstaw, a z urzędu bierze pod uwagę tylko nieważność postępowania.

Według art. 44 ust. 1 u.KRS podstawą odwołania od uchwały KRS może być wyłącznie sprzeczność uchwały z prawem. Sąd Najwyższy nie ma zatem kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydatów na stanowisko sędziowskie, ani decydowania o tym, który z nich powinien zostać przedstawiony Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 20 października 2009 r., III KRS 13/09; z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/11; z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/12; z 12 lutego 2014 r., III KRS 1/14; z 4 kwietnia 2013 r., III KRS 173/13; z 4 kwietnia 2013 r., III KRS 172/13, z 15 maja 2013 r., III KRS 197/13). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że sprawowana przezeń kontrola obejmuje w szczególności ocenę, czy KRS w odniesieniu do wszystkich uczestników procedury nominacyjnej zastosowała przejrzyste, jednolite i sprawiedliwe kryteria selekcyjne (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z 6 października 2015 r., III KRS 50/15;

z 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17; z 9 maja 2019 r., I NO 35/19; z 10 października 2019 r., I NO 142/19; z 27 maja 2020 r., I NO 41/19). Wymaganie to wynika z obowiązku stosowania art. 60 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Ocena prawidłowości działania KRS sprowadza się w tym zakresie do oceny, czy wszyscy kandydaci uczestniczący w procedurze konkursowej byli traktowani jednakowo oraz czy żaden z nich nie był w jakikolwiek sposób dyskryminowany. Nie chodzi tu zatem o ocenę kwalifikacji czy wiarygodności danej osoby z punktu widzenia kryteriów stosowanych w ramach tego postępowania, ale formalny aspekt dostępu do służby (wyrok Sądu Najwyższego z 27 maja 2020 r., I NO 41/19).

Stosownie do art. 37 ust. 1 u.KRS jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, Rada rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie. W orzecznictwie przyjmuje się, że dokonując oceny poszczególnych kandydatów oraz wyboru tych, którzy zostaną przedstawieni z wnioskiem o powołanie, Rada ma obowiązek kierować się oceną kwalifikacji kandydatów, uwzględniając ich doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia. Katalog ten nie ma charakteru wyczerpującego, nie stanowi również hierarchii kryteriów, a Rada sama decyduje, które kryteria w danym postępowaniu nominacyjnym uzna za kluczowe. Do kompetencji Rady należy zarówno dobór kryteriów oceny, jak również znaczenie przywiązywanie do poszczególnych kryteriów przy ocenie kandydatów (wyroki Sądu Najwyższego: z 5 września 2013 r., III KRS 210/13; z 24 marca 2021 r., I NKRS 26/21).

W orzecznictwie wskazuje się, że Rada ma znaczną swobodę oceny kandydatów ubiegających się o pełnienie urzędu na stanowiskach sędziowskich (wyrok Sądu Najwyższego z 9 marca 2021 r., I NKRS 3/21). Do kompetencji Sądu Najwyższego należy jednak ustalenie, czy przy dokonywaniu tej oceny Rada nie przekroczyła granic swobodnego uznania (wyroki Sądu Najwyższego: z 13 lipca 2012 r., III KRS 17/12; z 7 listopada 2016 r., III KRS 27/16; z 17 czerwca 2020 r., I NO 155/19; z 1 lipca 2020 r., I NO 156/10; z 19 stycznia 2021 r., I NKRS 8/21; z 9 marca 2021 r., I NKRS 3/21; z 13 marca 2021 r., I NKRS 13/21; z 26 maja 2021 r., I NKRS 41/21). Przyjmuje się również, że swoboda wyboru kandydatów,

którzy zostaną przedstawieni Prezydentowi RP, nie jest nieograniczona, a wyboru kandydatów nie można odrywać od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji (wyroki Sądu Najwyższego: z 3 czerwca 2019 r., I NO 36/19; z 1 lipca 2020 r., I NO 17/20).

Według art. 33 ust. 1 u.KRS w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone. W orzecznictwie wskazuje się, że Rada nie może pominąć istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikających z udostępnionej dokumentacji lub wyjaśnień, czy innych zebranych dowodów, ani dokonać ustaleń sprzecznych z tym materiałem, zaś samo rozstrzygnięcie powinno być wynikiem wszechstronnego rozważenia wszystkich aspektów sprawy w sposób, który nie był dowolny (wyroki Sądu Najwyższego: z 26 kwietnia 2012 r., III KRS 11/12; z 22 maja 2012 r., III KRS 14/12, z 15 lutego 2019 r., I NO 14/19; z 20 listopada 2019 r., I NO 19/19; z 2 lutego 2021 r., I NKRS 10/21; z 16 czerwca 2021 r., I NKRS 54/21).

Zgodnie z art. 42 ust. 1 u.KRS uchwały Rady w sprawach indywidualnych wymagają uzasadnienia. Powołany przepis nie określa wprost wymaganej treści uzasadnienia uchwał nominacyjnych KRS. Nie powinno jednak ulegać wątpliwości, że ustawodawca nie przyzwala przez to Radzie na arbitralność. Swoboda wyboru kandydatów, którzy zostaną przedstawieni Prezydentowi RP, nie jest nieograniczona, a wyboru kandydatów nie można odrywać od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z 3 czerwca 2019 r., I NO 36/19; z 1 lipca 2020 r., I NO 17/20).

W realiach niniejszej sprawy, uzasadniając wybór kandydatów przedstawionych Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego sądu apelacyjnego Rada w kilku różnych fragmentach uzasadnienia powołała kryteria, mające przesądzać o treści dokonanego wyboru. W szczególności w treści uzasadnienia wyraźnie stwierdzono, że Rada uwzględniła ocenę kwalifikacji i doświadczenie zawodowe kandydatów, a także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...)

T. G. uzyskał pozytywną ocenę kwalifikacji, uzupełnioną o stwierdzenie, że spełnia on kryteria do powierzenia mu obowiązków sędziego sądu apelacyjnego, a

jednocześnie brak jest podstaw do uznania, że jest najlepszym kandydatem do objęcia tej funkcji. Obok ponadprzeciętnych wyników w zakresie terminowości rozpoznawania spraw i sporządzania pisemnych motywów wyroków sędzia wizytator zwrócił uwagę na stosunkowo liczne nieprawidłowości przy rozpoznawaniu spraw odwoławczych oraz niezadowalające wyniki w zakresie stabilności orzecznictwa. Opinia ta została podtrzymana po zastrzeżeniach złożonych przez Kandydata.

Kwalifikacje A. K. zostały ocenione jako dobre. Sędziowie wizytatorzy zwrócili uwagę na bardzo dobre wyniki w zakresie załatwiania spraw, ale także na niejednoznaczną ocenę merytoryczną uzasadnień sporządzanych w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Konkluzja oceny była pozytywna, z zastrzeżeniem o konieczności wyeliminowania stwierdzonych uchybień.

Praca i orzecznictwo K. H. zostały ocenione wysoko. Sędzia wizytator podkreśliła zarówno znakomitą organizację pracy Kandydata, jak i pracowitość oraz wysoki poziom merytoryczny orzecznictwa. W konkluzji stwierdzono, że K. H. posiada wszelkie kompetencje do zajmowania stanowiska sędziego sądu apelacyjnego. Ocena ta – odmiennie niż w przypadku T. G. i A.K. – nie została opatrzona zastrzeżeniami dotyczącymi stwierdzonych uchybień.

Natomiast kwalifikacje L. W. zostały ocenione negatywnie. Sędzia wizytator wskazała, że Kandydat ten nie zasługuje na rekomendowanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w (...). W treści oceny kwalifikacji zwrócono uwagę między innymi na powtarzalność przedmiotu publikacji naukowych oraz skoncentrowanie zainteresowań badawczych na zagadnieniach odległych od istoty i charakteru pracy sędziego karnego.

Zwraca uwagę, że Skarżący uzyskał lepszą ocenę kwalifikacji od pozostałych Kandydatów, w szczególności zaś od L. W., którego ocena była negatywna. W uzasadnieniu uchwały jako okoliczności przemawiające za wyborem T. G. i A. K. wskazano bardzo pozytywne opinie przełożonych o ich pracy.

W odniesieniu do L. W. w uzasadnieniu uchwały stwierdzono, że Rada doszła do przekonania o wysokich kwalifikacjach tego Kandydata uwzględniając wyjaśnienia złożone podczas wideokonferencji 10 maja 2021 r. Zdaniem Rady wnioski poczynione przez sędzię opiniującą nie odzwierciedlają stanu faktycznego.

W uzasadnieniu nie wskazano jednak, jakie okoliczności, ustalone podczas wspomnianej wideokonferencji miałyby świadczyć o wysokich kwalifikacjach tego Kandydata lub podważać trafność oceny kwalifikacji. Rada w uzasadnieniu uchwały nie odniosła się do zarzutów wobec Kandydata, które podniosła sędzia wizytator.

W uzasadnieniu uchwały kilkakrotnie wskazywano, że L. W. posiada „wybitny dorobek naukowy oraz dogłębną znajomość prawa” (s. 10), „jest uznanym w środowisku naukowym karnistą” (s. 14), „jest autorem licznych publikacji, między innymi z zakresu prawa karnego” (s. 14), a gwarancję należytego pełnienia przez niego urzędu sędziego sądu apelacyjnego daje między innymi posiadana wiedza teoretyczna (s. 14). Jednocześnie w uzasadnieniu uchwały, pomimo wyraźnego stwierdzenia, że zainteresowania naukowe Kandydata skoncentrowane są wokół szeroko rozumianej kryminologii, nie odniesiono się do kwestii przydatności wiedzy naukowej w tym zakresie dla działalności orzeczniczej w sprawach karnych. W szczególności Rada nie odniosła się do zastrzeżeń, które zgłosiła w tym zakresie sędzia wizytator we wnioskach przedstawionej oceny kwalifikacji. Ponadto, podczas posiedzenia Rady wskazywano na cel postępowania konkursowego w związku z konkretnymi brakami kadrowymi, co dodatkowo nie znajduje uzasadnienia we wskazaniach Rady.

W rezultacie uzasadnienie uchwały nie pozwala ustalić racjonalnych przesłanek, w świetle których to właśnie doświadczenie zawodowe L.W., obejmujące pracę naukową i dydaktyczną, przede wszystkim w zakresie kryminologii, miałyby przesądzać o lepszym przygotowaniu do pełnienia urzędu sędziego sądu apelacyjnego niż w przypadku K. H., którego doświadczenie zawodowe obejmuje wieloletnie orzekanie w sądach powszechnych. Z powyższych względów na uwzględnienie zasługują podniesione przez Skarżącego zarzuty naruszenia zasady wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy (art. 33 ust. 1 u.KRS) oraz sporządzenia uzasadnienia uchwały w sposób uniemożliwiający poznanie motywów jej podjęcia (art. 42 ust. 1 u.KRS).

Powyższe zarzuty okazały się trafne również w odniesieniu do stwierdzenia o uwzględnieniu przez Radę opinii Kolegium Sądu Apelacyjnego w (...) Pozytywną opinię Kolegium uzyskał K. H., a opinie negatywne – pozostali Kandydaci. W

uzasadnieniu uchwały zawarte zostało stwierdzenie, że zdaniem Rady wyniki głosowania Kolegium nie odzwierciedlają rzeczywistych kwalifikacji wybranych osób. Według Rady ma to wynikać ze wszystkich, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru. Uzasadnienie uchwały nie pozwala jednak na ustalenie, jakie względy doprowadziły Radę do powyższego wniosku dotyczącego kwalifikacji Kandydatów.

Należy też zwrócić uwagę na stanowisko Zespołu członków Rady, który rekomendował kandydatury T.G., K. H. i A.K. Nie ulega wątpliwości, że Rada nie jest związana stanowiskiem Zespołu i samodzielnie podejmuje decyzje o przedstawieniu określonych Kandydatów Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie. Odstąpienie od stanowiska zespołu powinno być jednak w każdym przypadku należycie uzasadnione (wyrok Sądu Najwyższego z 24 czerwca 2021 r., I NKRS 54/21). Brak takiego uzasadnienia w rozpoznawanej sprawie przesądza o naruszeniu art. 42 ust. 1 u.KRS.

Przedstawione w treści uzasadnienia uchwały sylwetki Kandydatów oraz związane z tym wyjaśnienia Rady co do kryteriów wyboru nie pozwalają na stwierdzenie, że ocena kandydatów, a w szczególności K.H. i L.W. została dokonana na podstawie jednolitych i niedyskryminujących kryteriów, zgodnie z zasadą równego dostępu do służby publicznej. Nie wskazano, w jaki sposób doświadczenie zawodowe L. W. miałoby świadczyć o lepszym przygotowaniu tego Kandydata do pełnienia urzędu sędziego sądu apelacyjnego pomimo znacznie gorszej oceny kwalifikacji i braku poparcia Kolegium właściwego sądu, a dodatkowo, także rekomendacji Zespołu. Uzasadniony okazał się tym samym również postawiony przez Skarżącego zarzut naruszenia art. 60 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS uchylił zaskarżoną uchwałę w punkcie 1 w odniesieniu do L.W. i w punkcie 2 w całości oraz przekazał sprawę w tym zakresie Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpatrzenia. Na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS Sąd Najwyższy w pozostałej części odwołanie oddalił.

Zdanie odrębne od wyroku złożył SSN Mirosław Sadowski.

